

هو الله

ای منادی حقّ نامه ثانی بتاریخ ۲۶ ذیقعدۀ سنه ۱۳۲۶ ملاحظه شد در خصوص ارسال معلّم به اسکندرونه مرقوم نموده بودید اگر چنانچه احبّای اسکندرون مصمّم بر آند و دوباره طلب نمایند معلّمی ثابت و راسخ و دانا و مناسب ارسال نمائید از اعلام مرفوعه حرّیت و اخوت و عدالت و مساوات در مدینه عظیمه مرقوم نموده بودید هرچند آزادی آزادی آزادگانست ولی همانست که نگاشتید باین وسائل جزئیّه مقاصد کلیّه انجام نیابد اما علم ملاً اعلی که در اوج ملکوت ابھی موج میزند هر مشکل آسان نماید و هر مقصدی حصول یابد ولی افسوس که آن علم مبین را اهل ایران منکوس خواهند اما عاقبت عجز و ضعف خویش محسوس بیند از الطاف حضرت یزدان امیدواریم که رایت وحدت عالم انسانی چنان مرتفع گردد که پرچم تقدیسش بر شرق و غرب موج زند یاران الهی را که ستایش زاید الوصف نمودی و از برای هر یک طلب نوازش و نگارش فرمودی و در تربت مبارکه تأییدات ربّانیّه خواستی عبدالبهاء در نهایت تضرّع و وفا در آستان مقدّس دعا نمود و هر یک را توفیقات الهیه طلب کرد تا بنصایح و وصایای جمال ابھی روحی لأحبّائه الفداء قیام نمایند جوهر تقدیس شوند و حقیقت تنزیه گردند و بجهان تجرید درآیند و باعمال و افعالی مبعوث شوند که سبب تنبّه دیگران گردد و علّت تقرّب آستان یزدان شود الیوم اهل بهاء نفوسی هستند که باخلاق و اطوار و رفتار ملاً اعلی مشهور آفاق گردند زیرا در مواضع متعدّده این قضیه را بنصّ صریح میفرماید که در این دور بدیع بهائی آنست که مانند شمع برافروزد و بر شرق و غرب پرتو تقدیس و تنزیه اندازد والا اسمیست بی مسمی و لفظیست بی معنی و علیک البهاء الأبھی ع ع